

ПРЕС КЛИПИНГ

17. јул 2013.

НАСЛОВИ

Неуспешне приватизације: Катанац после газде;(стр.2)

Скупља струја од августа; (стр.3)

ХИ Жупа: Глађу штрајкује 30 радника; (стр.4)

Од септембра у пензији неколико хиљада просветара; (стр.5)

Прође младост на бироу; (стр.6)

Љубић: За социјални програм на располагању 3,7 милијарди; (стр.7)

ММФ предлаже Србији да укине пореске олакшице;(стр.8)

Продата три предузећа пропале Алпине, остало их још 13;(стр.9)

Већина штрајкача из "Жупе" вечерас прекинула гладовање;(стр.9)

Од септембра неколико хиљада просветара одлази у пензију;(стр.11)

Од Мркоњића, с љубављу: Дуг "Путева" од 1,35 милијарди динара данас постаје јавни дуг;(стр.12)

Србија и ове године без ММФ;(стр.13)

Случај „Жупа” - неуспешна приватизација;(стр.14)

Држава дугује путарима 5,5 милијарди динара;(стр.16)

Без плате годинама ради више од 50.000 људи;(стр.17)

Усвојен сет финансијских закона;(стр.19)

Љубић: Овог лета у стечај одлази 27 фирми;(стр.19)

Овог лета у стечај одлази 27 пропалих фирми;(стр.20)

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:444383-Neuspesne-privatizacije-Katanac-posle-gazde>

Неуспешне приватизације: Катанац после газде

В. Н.

Приватизација некада успешних предузећа „Траншпеда“ и „Грмеча“ власнику омогућила дебелу зараду, а фирмама колапс

ПРИВАТИЗАЦИЈА у Србији омогућила је многим страним и домаћим „инвеститорима“ да се дебело овајде продајући имовину предузећа, без намере да унапреде пословање. Профит је завршавао у иностранству на рачунима фантомских фирми, које су настајале и нестајале преко ноћи. Међу примерима лоше приватизације су и некада најуспешније предузећа старе Југославије попут „Траншпеда Београд“ и ФИП „Грмеча“.

Обе фирме купио је Словенац Душан Плут, власник словеначке „Новолине“. Епилог пословања Плута су - отпуштени радници, угашена производња, катанац.

Бивши запослени из „Траншпеда“ оптужују Плута да је мешетарењем у бесцење присвајао имовину предузећа, кроз судске спорове „цедио“ друге српске фирме и тако стекао материјалну корист. Од обећаних инвестиција и добрих плата радника није било ништа. Број радника се са 412, сада у „Траншпеду“ свео на свега њих четворо.

ОДШТЕТА ОД РАДНИКАВИШЕ од 200 радника „Траншпеда“ је најурено или су због страха од малтретирања напустили фирму. Бежећи од Плута снашли су се у другој, новооснованој шпедитерској фирми, која је почела успешно да послује. Онда су, међутим, почеле да пљуште кривичне пријаве па су избачени радници „Траншпеда“ чак морали да плате Плуту на име одштете 1,35 милиона евра. Желео је да уништи фирму, где су ухлебљење нашли бивши радници „Траншпеда“ па је поднео нову тужбу тражећи још милион евра на име изгубљене добити.

- Један од најдрастичнијих примера злоупотребе је продаја пословне зграде од 3,5 хиљада квадрата у строгом центру Београда - тврде бивши радници „Траншпеда“.

- Купац је, нико други, него Плутово предузеће из Новог Места. Плут нам је ову трансакцију приказао као добар пословни потез. Зграду није платио, али ју је изнајмио „Траншпеду“ и убирао кирију од 300.000 евра годишње.

У то време директор „Траншпеда“, Зоран Ђокановић, подноси тужбу за раскид уговора о продаји и закупу зграде и суд доноси одлуку о забрани располагања зградом.

Плут, међутим, поставља новог директора, који повлачи тужбу.

Полиција је у међувремену, како кажу радници некадашњег гиганта међу шпедитерима, ухапсила Плута због малверзација у привреди.

Запослени тврде да „Траншпед“ и „Грмеча“ нису једине фирме, које је Душан Плут уништио.

Скупља струја од августа

Б. ЦАРАНОВИЋ

Агенција за енергетику Србије и званично дала „зелено светло“ за повећање цене електричне енергије. Просечно повећање за све купце је 11,3 одсто

САВЕТ Агенције за енергетику одобрио је на седници у уторак нове цене електричне енергије! Од 1. августа рачуни за електричну енергију за домаћинства биће увећани у просеку за 10,9 одсто. Просечно повећање цена за све купце је 11,3 одсто. Како су из Агенције рекли, нове цене за јавно снабдевање одобрене су, пошто је привредно друштво ЕПС Снабдевање испунило захтеве Агенције и умањило трошкове који нису могли бити прихваћени.

Без обзира на поскупљење и цену струје, сваки потрошач, и да не упали ниједну сијалицу мора да плати фиксни трошак! Ставке које обавезно улазе у сваки рачун су - накнада за мерно место и обрачунска снага. Ако, домаћинство троши 600 киловата струје, што је барем дупло мање од просека у Србији, фиксни део рачуна прелази 500 динара!

Прва обавезна ставка, мимо свих тарифних „боја“, јесте накнада за мерно место и она је фиксна - 119,7 динара без ПДВ, а заправо 142,8 динара. На ову суму треба додати обрачунску снагу - која износи најамње неколико стотина динара!

- Сума за обрачунску снагу зависи од одобрене снаге, односно осигурача који су постављени на инсталацији - објаснили су нам у Електродистрибуцији Београд. - Ако је бројило монофазно, јачине 25 ампера, обрачунска снага је 5,75 киловата по цени од 31,53 динара по киловату, али без ПДВ.

ТАРИФЕТАРИФНИ систем којим се обрачунава цена потрошње струје за многе је толико конфузан да и не покушавају да га „растумаче“. Зелена зона, које је најјефтинија - 6 динара, и плава у средини - 9 динара по киловату, за већину власника рачуна су недостижне. Зелена зона подразумева да је просечна потрошња у току 30 дана била мања од 350 киловата. У плавој зони је потрошња испод 1.600 киловата, а све преко тога плаћа се по папреној црвеној „тарифи“ од 18,06 динара по киловату.

Добијена сума је 217,8 динара. Код трофазних бројила рачуница је нешто другачија.

- Када је у питању трофазно бројило, онда је битна и месечна потрошња - објашњава наш саговорник. - Ако узмемо да је бројило трофазно, јачине 25 ампера, а месечна потрошња 600 киловата, обрачунска снага је 11,04 киловата по цени од 31,58 динара.

У овом случају, стабилни део рачуна је 418,3 динара. Када се дода и такса за мерно место, добије се око 600 динара. Међутим, потрошња од 600 киловата, барем је дупло мања од просечне у Србији, а додатну калкулацију „загрејаће“ бројило, где су осигурачи веће јачине, рецимо 32 ампера.

- Обрачунску снагу потрошач мора да плаћа, јер без обзира на то да ли он троши струју, нашу фирму кошта да ту снагу обезбеди - каже наш саговорник из ЕДБ. - То је снага коју је купац тражио, односно уговорио, а електродистрибуција одобрила као највећу једновремену снагу укључених уређаја у стану. Једном годишње купац може да захтева од дистрибуције да му се смањи обрачунска снага и да потом плати трошкове уградње и трошак набавке осигурача који му обезбеђују ту уговорену снагу. Уколико купац жели већу снагу од оне која му се обрачунава, може да поднесе захтев за повећање снаге, после чега дистрибуција проверава да ли има техничких могућности за одобравање веће снаге.

ХИ Жупа: Глађу штрајкује 30 радника

С. БАБОВИЋ

Како су радници Хемијске индустрије „Жупа“ у Крушевцу од пуне запослености и благостања стигли до просјачког штапа: Распадају се породице, нема пара за лекове и рачуне, деца напуштају студије, позајмљује се за сахрану...

ХЕМИЈСКА индустрија „Жупа“, отворена давне 1934. године, преживела је Други светски рат, санкције 90-их, лошу приватизацију 2004. године, а тек ових дана преживљава најтежу драму. Скоро 30 радника који штрајкују глађу, тражећи исплату пет минималних зарада, социјални програм и коначно решавање судбине гиганта. Радницима се дугују 24 плате! За „Новости“, кажу да су пуштени низ воду: техничари, хемичари, пословође, радници обезбеђења, ватрогасци. „Отписани“ су очеви, срчани болесници, шећераши... Без плате је 335 радника, али је код куће гладних најмање 1.000 људи.

- Хтели су да ме возе у болницу - одбио сам - једва нам изговара Никола Ристић (55), шеф Службе обезбеђења, тежак дијабетичар, отац две ћерке. - Имао сам блажи срчани удар. Код куће, у Мудраковцу, чека ме породица у мраку, јер су нам струју исекли.

Најстарији међу штрајкачима, Драги Јовановић (59) дошао је у ХИ „Жупа“ 1981. и затекао погоне пуне као кошница. Каже, месечно су могле да се зараде и две плате.

НЕ ЛИПШИ, ЧОВЕЧЕ...АЛЕКСАНДАР Љубић, државни секретар Министарства финансија и привреде, који је у уторак посетио штрајкаче, истиче да је држава од 2010. године помогла ХИ „Жупа“ са чак 270 милиона динара субвенција и да више нема новца да се на овај начин подржава фабрика. Радници су у разговору, међутим, инсистирали на исплати пет минималаца.

- Можемо максимално да убрзамо поступак продаје, Скупштина друштва заказана је већ за почетак августа - напомиње Љубић.

Оженио сам се, добио двоје деце. Када су нас приватизовали мислио сам дотакли смо дно, а сада видим, да је и та беда била плитка. Колега је имао удес када је долазио на посао. Нема пара за болницу.

Зоран Ђидић (57) штрајковао је глађу и у мају. Тада није имао пара за хлеб пуна три дана. Сада га одбија од четвртка.

- Ћерка и ја смо живели од мајчине пензије, све док није умрла - прича очајни човек. - Позајмио сам новац да је сахраним. Ћерка је прекинула да студира, пред дипломом.

Далибор Јовић (35), радник обезбеђења има троје малолетне деце, а супруга - без посла. Златко Милић (49), пословођа Фабрике калијумове хемије, решен да исече прсте. Жена му је хигијеничарка у истој фабрици, а син од 16 година мора да надничи.

Штрајкачи причају да је хитна помоћ интервенисала пет пута дневно. Одвозили гладне на инфузију. Предлог руководства да се за 170 радно ангажованих радника исплати по 10.000 динара, а да 165 запослених на плаћеном одуству, који углавном надниче на њивама, добије 5.000 динара нису хтели да прихвате.

Од септембра у пензији неколико хиљада просветара

Тањуг

Због нове законске одредбе неколико хиљада запослених у школама у Србији требало би у септембру да оде у пензију, што ће смањити листу технолошких вишкова

Неколико хиљада запослених у школама у Србији требало би у септембру да оде у пензију

БЕОГРАД - Неколико хиљада запослених у школама у Србији требало би у септембру да оде у пензију, због нове законске одредбе, а у Унији синдиката просветних радника Србије подржавају то решење, јер ће смањити листу технолошких вишкова.

Скупштина је крајем јуна усвојила измене закона о основама система образовања и васпитања по којима "наставнику, васпитачу или стручном сараднику престаје радни однос на крају школске године у којој наврши 40 година стажа осигурања или 65 година живота и најмање 15 година стажа осигурања."

То практично значи да ће бити пензионисани сви наставници, васпитачи, педагози, психолози који поменути услов буду испунили до 31. августа, када се званично завршава ова школска година.

Портпаролка Уније Јасна Јанковић Тањугу је рекла да је та одредба унета на предлог овог синдиката.

У том синдикату процењују да ће бити пензионисано неколико хиљада људи, јер је године 2008. када су прикупљали податке за остварење права на јубиларне награде, око 3.500 људи тада испуњавало услов да оде у пензију.

"Сада их је верујемо нешто мање, али сваки човек је важан да се распореди због хаоса који је настао после оваквог уписа где смо остали без читавих одељења у неким школама", рекла је Јанковићева.

Ни у ресорном министарству немају прецизне податке, а министар Жарко Обрадовић раније је оценио да ће ново решење помоћи онима који немају пун фонд часова тако што ће преузети предмете професора који оду у пензију и тако попунити фонд.

Према подацима синдиката, око 30 одсто наставника у Србији нема пуну норму, а просечна старост запослених у просвети је 51,5 година.

Прође младост на бироу

Б. СТЈЕЉА

У нашој Националној служби за запошљавање више од 70.000 људи радно место чека дуже од десет година. Саветодавци их само уче да пишу биографије и како да воде разговоре са послодавцима

Готово да не постоји потреба за сервисерима мотоцикала, датктилографима, развијачима филмова у фотографским радњама

ПОСАО на бироу, уз краћи прекид, чекам већ 14 година. Први пут сам се пријавила у време бомбардовања, а и данас сам на евиденцији Националне службе за запошљавање. А за све ово време понуђен ми је само један посао и њега сам прихватила без поговора. То је било радно место трговца у „Супер Веру“, за плату 15.800 динара месечно, што са превозом буде 19.000 - прича Драгана Јурић (50) из Земуна.

Она је једна од 70.000 оних који су на бироу чекали шансу дуже од деценије. Иако су изгубили сваку наду, нису одустајали јер ионако „више немају шта да изгубе“.

У Националној служби за запошљавање не споре да на бироу има око 8,8 одсто оних који шансу чекују дуже од деценије, али сматрају да то није висок проценат:

- Извесно је да свака од ових особа тешко обезбеђује егзистеницију, а и друштво је ускраћено за допринос развоју који би такав појединац могао дати - каже Срђан Андријанић из НСЗ.

Међу онима који најдуже чекају посао, 45 одсто има само основну школу, а 1,7 одсто, око 1.200 људи има факултет:

СТРПЉЕЊЕ РАСТЕГЉИВООД почетка године, међу онима који су посао чекали десет година, запослило се 1.400 грађана. - У просеку незапослени са евиденције траже посао три и по године - каже Андријанић. - Просечна дужина тражења запослења код високообразованих износи мање од две године, док лица без квалификација просечно посао траже око четири и по године.

- Најчешће су у питању они који не прихватају понуђене послове и програме подршке и желе да раде у струци за којом не постоји тражња. Нека занимања су изумрла. Готово да не постоји потреба за сервисерима мотоцикала, датктилографима, развијачима филмова у фотографским радњама... Има и оних који нису егзистенцијално угрожени.

Приче незапослених се баш и не уклапају у те опште профиле. Драгана Јурић се саветодавцима на Гундулићевом венцу, а потом у Земуну, јављала редовно, без дана кашњења, са свим папирима. И надом да ће кад-тад радити.

- Завршила сам средњу културолошку школу, али сам до 1996. радила у Индустрији обуће Београд - каже наша саговорница. - Када је пропала фабрика, преквалификовала сам се и радила сам у Предшколској установи „Дечји дани“ као бексистерка. У време бомбардовања сам остала без посла и тада сам отишла на биро. До 2008. ми није понуђен ниједан посао, али сам га у новембру те године нашла сама. Радила сам као продавачица до јула 2009. када је газда затворио локал. Тако сам се поново нашла на бироу. У међувремену сам завршила и курс рачунара, али ми то није много помогло.

МАРКИЦАМНОГИ који се послу надају више од деценије, губе наду да ће им ова служба помоћи, али остају на евиденцији због маркице и здравствене књижице. Данас, међутим, за

здравствено осигурање није више потребно уверење о незапослености, али се број дугорочно незапослених и даље не смањује.

Драгана Јурић каже да их на бироу једино „усавршавају“ у писање радних биографија, чувених „Си-вија“, и начина на који би требало да наступа у разговорима за посао. Али то је тако залудан посао. Нико не зове на посао, нема коме да шаље биографију:

- Никако да дођем до прилике да уопште разговарам са послодавцима, јер сам увек била „недовољно квалификована“ или „недовољно млада“.

И у Министарству рада, запошљавања и социјалне политике кажу да је проблем око запослености све већи и додају да им је циљ да се стопа незапослености, са садашњих 24,1 што пре спусти на 20 одсто, али „то ће бити могуће тек кад привреда стане на ноге“. Да ли то има смисла причати и оних 70.000 несрећника који своје стрпљење тестирају већ десету годину.

БРОЈКЕ

* 776.354 пријављено на бироу за запошљавање

* 29.531 на бироу провело између осам и 10 година

* 73.563 посао чека у трајању од пет до осам година

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/393864/Ljubic-Za-socijalni-program-na-raspolaganju-37-milijardi>

Љубић: За социјални програм на располагању 3,7 милијарди

Танјуг

Државни секретар Министарства привреде и финансија Александар Љубић изјавио је данас у Трстенику да је држава ребалансом буџета обезбедила 3,7 милијарди динара за финансирање социјалних програма радника предузећа у реструктурирању.

"Влада је донела одлуку да се социјално одговорно понаша према предузећима и усвојила је социјални програм који предвиђа 300 евра по свакој години стажа и то важи за све запослене - и за она предузећа која ће отићи у стечај и за она која ће бити приватизована", рекао је Љубић Тањугу.

Новац је, према његовим речима, обезбеђен ребалансом и очекује се да ће се у наредном периоду кренути са реализацијом социјалних програма.

Он је оценио да држава располаже средствима која ће бити довољна, јер акциони план Владе, а самим тим и социјални програм има предвиђену динамику, тако да ће средства бити исплаћивана и 2014. године за она предузећа чији ће се статус тада решавати.

Љубић није могао да прецизира колико ће се радника пријавити, али је изразио уверење да ће

највише заинтересовани бити они радници којима је остало пет година до пензије. Државно секретар је објаснио да ће услови за социјални програм бити исти као и раније, истичући да ће бити потпуно равноправан за све раднике.

Новина је што ће се по једној години стажа уместо 100 евра, како је било до сада, испалаћивати 300 евра, као што је то учињено у крагујевачкој Застави 2008.године. Државни секретар је подсетио да су акционим планом Владе предвиђене четири групе предузећа, уз уважавање њихових специфичности.

Прва група су предузећа која ће отићи у стечај, друга су она која ће бити понуђена на продају, као што су Прва петолетка и ИМК "14.октобар" из Крушевца, а и она ће свој пут наћи кроз стечај уколико не нађу партнере, рекао је Љубић. У трећу групу спадају предузећа која добро послују.

"Та предузећа углавном имају историјске проблем и управо кроз унапред припремљене програме реорганизације, ми ћемо пробати да направимо договор са повериоцима и да помогнемо тим предузећима да буду још успешнија", рекао је Љубић.

У четвртој групи су, навео је он, предузећа са одређеним специфичностима, али у њима не ради велики број радника.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/393834/MMF-predlaze-Srbiji-da-ukine-poreske-olaksice>

ММФ предлаже Србији да укине пореске олакшице

Танјуг

Мисија Међународног монетарног фонда (ММФ), која је у мају боравила у Београду, предложила је Влади Србије да подигне доњу стопу пореза на додатну вредност (ПДВ) са осам на десет одсто, као и да повећа наплату пореза.

У свом најновијем извештају објављеном на званичном сајту ММФ-а, Фонд је указао на посвећеност српских власти на унапређењу пореске администрације и побољшању пореских прописа у складу са препорукама из последњег извештаја мисије ове међународне финансијске институције.

Према извештају ММФ-а, српске власти и званичници Фонда договорили су се у мају да се мере за повећање наплате прихода додатно концентришу на проширење пореске основице.

Званичници ове међународне организације су, такође, предложили Србији да укине бројне пореске олакшице, међу којима је и повраћај ПДВ-а за први купљени стан.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/393757/Prodata-tri-preduzeca-propale-Alpine-ostalo-ih-jos-13>

Продата три предузећа пропале Алпине, остало их још 13

Танјуг

Од укупно 16 предузећа пропалог аустријског грађевинског концерна Алпина, који је, између осталог, био ангажован на изградњи више пројеката у Србији, до сада су продата три.

Остала предузећа би требало да буду продата до краја месеца, а како је саопштено, продати су „Хазет Бау“, „Сауер Ајзенбанбау“ и "Универзал".

Хазет је купио конзорцијум око аустријског „Баусервис Фухс“, а „Сауер“ је доспео у власништво градјевинског концерна „Свителски“.

За Хазет Бау, који запошљава око 400 радника, се посебно интересовао „Пор“, а нови власник га је купио за 4,25 милиона евра.

Сто се предузећа Сауер тиче, које има свега осам запослених, продато је за 780.000 евра.

Предузеће „Универсале“, како је данас објавила агенција АПА, продато је градјевинској фирми из Велса „Банбау Велс Гмб“.

Банкрот Алпине, која је у Србији била ангажована на градњи моста у Бешкој, као и железничког моста преко Велике Мораве, ауто-пута Пирот-Димитровград и обилазнице око Димитровграда, највећа је пропаст једне фирме у аустријској привредној историји.

Концерн, који је имао 15.000 запослених, пријавио је несолвентност 18. јуна, са пасивом у висини од више од 2,6 милијарди евра.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/393822/Vecina-strajkaca-iz-Zupe-veceras-prekinula-gladovanje>

Већина штрајкача из "Жупе" вечерас прекинула гладовање

Бета

Радници службе обезбеђења у хемијској индустрији "Жупа", њих 23, прекинули су вечерас штрајк глађу, који траје од 11. јула док је четворо њихових колега из фабрике Калијумове хемије наставило гладовање, речено вечерас у тој фабрици.

Радници хемијској индустрије "Жупа" траже исплату дела заосталих зарада и решавање статуса фабрике.

"Договорено је да сутра свим запосленима који су радно ангажовани, њих има 170, буде са рачуна фабрике исплаћено по 14.000 динара, а да они који су на плаћеном добију по 6.000 динара", рекао је вечерас Бети технички директор "Жупе", Бојан Цветковић.

Цветковић би од сутра требало да постане генералној директор предузећа пошто је досадашња директорка, Снезана Стојковић, поднела данас поподне оставку на то место.

Цветковић је додао да ће радницима бити исплаћен сав новац који је тренутно на рачуну предузећа, те да ће сута наставити разговоре са четворицом преосталих штрајкача глађу.

Један од штрајкача, Далибор Јовић, рекао је Бети да су се на прекид штрајка глађу радници службе обезбеђења одлучили након вечерашњих разговора са Цветковићем и договора о сутрашњој исплати, те чињенице да им је данас државни секретар у Министарству финансија и привреде, Александар Љубић, рекао да ће моћи да се пријаве за социјални програм од по 300 евра по години стажа.

Државни секретар Љубић разговарао је данас са штрајкачима и делом запослених и рекао им да држава нема новца за субвенцију од 30 милиона динара, али их и обавестио да ће моћи да користе поменути социјални програм, те да надлежни раде на убрзавању приватизације "Жупе", која би могла да буде завршена до септембра.

Део радника, њих 27, почео је 11. јула штрајк глађу, тражећи исплату по 5 минималних зарада (по 100.000 динара) од по 24, колико им предузеће дугује, социјални програм за све који би желели да напусте ту индустрију, одвајање профитабилних делова фабрике и њихово подржављење, те убрзавање приватизације.

Приватизација крушевачке фабрике почела је још 2002. године, када је она, међу првим предузећима у Србији, била понуђена на тендерску продају. Приватизована је 2003. године, а од 2005. године, када је раскинут уговор са тадашњим купцем, фирмом "Вектра М", фабрика је у већинском државном власништву.

Током протекле деценије имала је неколико неуспешних тендера и периоде потпуног замирања производње, а у процесу реструктурирања ушла је у априлу 2010. године. Истовремено, спроведено је неколико социјалних програма, па је у предузећу од 1.400 радника, колико их је имала пре почетка приватизације, данас остало њих 335.

Од септембра неколико хиљада просветара одлази у пензију

Танјуг

Неколико хиљада запослених у школама у Србији требало би у септембру да оде у пензију, због нове законске одредбе, а у Унији синдиката просветних радника Србије подржавају то решење, јер ће смањити листу технолошких вишкова.

Скупштина је крајем јуна усвојила измене закона о основама система образовања и васпитања по којима "наставнику, васпитачу или стручном сараднику престаје радни однос на крају школске године у којој наврши 40 година стажа осигурања или 65 година живота и најмање 15 година стажа осигурања."

То практично значи да ће бити пензионисани сви наставници, васпитачи, педагози, психолози који поменути услов буду испунили до 31. августа, када се званично завршава ова школска година.

Портпаролка Уније Јасна Јанковић рекла је да је та одредба унета на предлог овог синдиката.

У том синдикату процењују да ће бити пензионисано неколико хиљада људи, јер је године 2008. када су прикупљали податке за остварење права на јубиларне награде, око 3.500 људи тада испуњавало услов да оде у пензију.

- Сада их је верујемо нешто мање, али сваки човек је важан да се распореди због хаоса који је настао после оваквог уписа где смо остали без читавих одељења у неким школама - рекла је Јанковићева.

Ни у ресорном министарству немају прецизне податке, а министар Жарко Обрадовић раније је оценио да ће ново решење помоћи онима који немају пун фонд часова тако што ће преузети предмете професора који оду у пензију и тако попунити фонд.

Према подацима синдиката, око 30 одсто наставника у Србији нема пуну норму, а просечна старост запослених у просвети је 51,5 година.

Од Мркоњића, с љубављу: Дуг "Путева" од 1,35 милијарди динара данас постаје јавни дуг

Танјуг

Посланици републичког парламента усвојили су данас нова законска решења о преузимању обавеза јавног предузећа "Путеви Србије" према привредним друштвима, којим Србија као јавни дуг преузима те обавезе у укупном износу до 1,35 милијарде динара.

Тим законом се уређује начин, поступак и динамика измиривања обавеза "Путева Србије" према путарским и другим друштвима са којима то предузеће има закључене уговоре о одржавању државних путева по основу неизмирених обавеза, као и начин обезбеђења средстава за те намене.

Усвојеним законом Србија преузима као јавни дуг те обавезе у укупном номиналном износу до 1,35 милијарде динара, а средства за измирење обезбеђују се у буџету Србије.

Током скупштинске дебате потпредседница владе Сузана Грубјешкић је навела да ће држава тај дуг исплатити у три једнаке рате.

Она је објаснила да се држава одлучила на тај корак, јер се предузећа која се баве одржавањем путева налаза у тешкој материјалној ситуацији управо због тих дуговања.

Према њеним речима, преузете обавезе "Путева Србије" до 1. априла држава ће измиривати директно путарским и другим привредним друштвима.

Посланици су усвојили и измене Закона о преузимању обавеза здравствених установа према велерогијама којим се смањује износ преузетих обавеза са 13 на 4,9 милијарди динара након провере и усаглашавања података о дуговањима.

Посланици су претходно усвојили и предложене измене закона о буџетском систему, као и измене закона о пензијском и инвалидском осигурању, које произлазе из закона о буџетском систему.

Србија и ове године без ММФ

Од вашингтонског финансијера нису нам овог часа потребне паре, али нам је најблажи аранжман потребан због угледа код инвеститора

Србија у овој години сасвим је извесно неће склопити аранжман с Међународним монетарним фондом, а по млаким изјавама званичника нема наговештаја да су расположени за тако нешто и наредне године. А ни ММФ се нешто посебно, као светски финансијски жандарм, не намеће. Наше оцене о таквом споразуму су, углавном, сведене на то да нам аранжман због пара не треба, већ због угледа код инвеститора. Преговори би, према најавама из Дачићевог кабинета, можда могли да почну на јесен.

Милојко Арсић, професор Економског факултета у Београду каже да је присталица аранжмана с ММФ-ом с обзиром на стање у економији и политичку нестабилност која проистиче из структуре постојеће владе.

– Тежи је пут узети судбину у своје руке. Генерално, ми бисмо сами могли да дугорочно остваримо раст производње и запослености, да смањимо јавни дуг и фискални дефицит, поправимо се у погледу конкурентности. У стварности влада, али и гласачи нису расположени за примену непопуларних мера које су предуслов за то. Чак и када би водили добру политику требало би времена да се инвеститори у то увере. Наша кредибилност је ниска, јер смо у прошлости често најављивали реформске политике, али их нисмо спроводили. Зато би у првих неколико година нове политике морали да платимо данак томе тако што бисмо плаћали веће камате на задуживање – каже Арсић додајући да ММФ пружа помоћ, саветује, али не преузима вођење економске политике неке земље.

По њему, сарадња с ММФ-ом није никаква препрека да остваримо још бољу економску политику, односно да урадимо много више од онога што ММФ директно тражи од нас. ММФ је заинтересован за макроекономску стабилност, односно за то да не доспемо у кризу јавног дуга, да нам је фискални дефицит одржив, а инфлација ниска. Речју, они дају паре за девизне резерве, односно платнобилансну стабилност. То да ли ћемо ми да постигнемо већу конкурентност привреде или да скратимо процедуре у добијању грађевинских дозвола наша је одговорност. ММФ је у таквим стварима, по правилу, само саветник.

– Треба бити искрен па рећи да смо, после склапања аранжмана с ММФ-ом, у 2009. и 2010. години, када је министар финансија била Диана Драгутиновић, имали низак буџетски дефицит и то међу најнижима у целој источној Европи. У 2012. и 2013 је обрнуто, наш дефицит је порастао, док су га други смањили. По томе смо слични Словенији чије политичке институције током актуелне кризе нису биле способне да донесу одлуке за смањење дефицита – каже Арсић.

Са аранжманом с овом међународном финансијском институцијом могли бисмо да рачунамо на јевтиније задуживање, а да ћемо и даље морати да се зајмимо сасвим је извесно. У 2014. години потребна су нам средства од четири до пет милијарди евра за финансирање дефицита и

рефинансирање старих дугова и јасно је да се она могу обезбедити задуживањем и продајом имовине, тачније „Телекома”.

Уредник сајта макроекономија.орг Мирослав Здравковић сматра да нам ММФ није потребан због реформи које предлаже, попут либерализације тржишта рада, приватизације ЕПС-а и „Телекома”, смањивања пензија, броја запослених, плата у јавном сектору, приватизације низа јавних услуга.

– Ако се иде у аранжман мора јасно да се каже због чега се то ради, која је корист, односно која се штета избегава. Увод у аранжман с ММФ-ом у октобру 2008. године била је паника да ће становништво остати без штедне. Шта је сада разлог? ММФ нам није потребан за спровођење реформи, али може бити уколико кренемо у репрограм јавног дуга. Динарски краткорочни дуг није велик, не представља опасност зато што се може исплатити новцем из девизних резерви. Међутим, код дугорочног дуга уколико доспева три милијарде евра, а нема могућности да се финансира новим задужењем, онда се улази у банкрот у коме ММФ посредује и заступа наше интересе – каже Здравковић.

Он сматра да реформе за које се ММФ залаже на тржишту рада значе само лакше отпуштање радника, што значи пад броја запослених. Речи Богдана Лисоволика, сталног представника ове организације у Србији, да треба откочити потенцијале за раст у енергетици и телекомуникацијама тумачи као продају или приватизацију „Телекома” и ЕПС-а што ће само значити раст цена њихових услуга и пад броја запослених. Ми, каже можемо да продамо све што имамо, али ће ускоро рачуни за воду бити енормни и моћи ћемо да бирамо којој компанији ћемо платити.

– Уколико се прихвате њихови савети последице ће бити само повећање незапослености, раст сиромаштва и уопште све тежа економска ситуација.

Нама су потребне стварне реформе – сматра Здравковић.

Иначе, Фискални савет сматра да је потребан нови споразум са ММФ-ом. С обзиром на то да стабилност јавних финансија у Србији зависи од позајмица инвеститора са финансијских тржишта, мора им се гарантовати да су мере владе довољно снажне и кредибилне за преокрет путање јавног дуга.

– Најбољу гаранцију могао би да обезбеди аранжман са ММФ-ом и сматрамо да ће без тога бити тешко да се избегне снажан раст каматних стопа на задуживање Србије и могућа криза – наводе у Фискалном савету.

Јована Рабреновић

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Slucaj-Zupa-neuspesna-privatizacija.sr.html>

Случај „Жупа” - неуспешна приватизација

КРУШЕВАЦ – Двадесетседам радника Хемијске индустрије „Жупа” шести дан наставља штрајк глађу захтевајући исплату заосталих зарада, а из Министарства финансија је најављено да ће представници овог министарства данас разговарати са послодавцима и радницима фабрике.

Радници који штрајкују глађу траже исплате бар пет од 24 минималне зараде, које су заостале из претходних година, што износи око 100.000 динара по раднику. Директорка „Жупе”

Снежана Стојковић рекла је Танјугу да на рачуну фирме има 2,5 милиона динара, и да је радно ангажованим радницима понудила по 10.000 динара односно 5.000 динара онима који су на плаћеном одсуству, што су радници одбили.

Она је подсетила да је држава помогла „Жупи” прошле године са 20, а онда са још 27 милиона динара, и додала да се продаја овог предузећа може очекивати тек после августа, јер је дошло до промене у програму реструктурирања.

Хемијску индустрију „Жупа” основало је 1934. године неколико локалних индустријалаца, а њена вредност данас је процењена на око 10 милиона евра.

Почетком 2004. године „Жупа” је приватизована на иницијативу Министарства привреде и приватизације, а по поновљеној тендерској процедури тада је преузела београдска фирма „Вектра М”, за 3,9 милиона евра.

После само годину и по дана, крајем 2005. године, уговор је раскинут због неиспуњења обавезе новог већинског власника и већински пакет акција „Жупе” пренет Акцијском фонду.

Током 2007. године у „Жупи” је спроведен програм решавања вишка запослених и сарадњи са Владом Србије, и он је смањен са 1.085 на 563 радника.

У 2009. Агенција за приватизацију расписивала је два тендера за продају „Жупе”, али су оба била неуспела, јер до истека рока за подношење понуда није било пристиглих понуда.

Реструктурирање и спровођење социјалног програма настављено је током 2011. године, у децембру 2012, „Жупа” је покренула производњу захваљујући помоћи Фонда за развој од 20 милиона динара.

Запослени су у то време примили последњу плату за децембар 2010. године, а током 11 месеци 2012, исплаћена им је само једна зарада.

„Жупа” је крајем 2012. имала дуговања око 10 милиона евра, од чега се само Фонду за развој 3,8 милиона евра, али су ненаплаћена потраживања достигала око два милиона долара и више од 500.000 евра.

У фебруару ове године држава је „Жупи” одобрила 27 милиона динара за наставак производње ксантата и исплату плата радницима, која има 330 радника и налази се у процесу реструктурирања. Међутим, дуговања Фабрике према банкама, Фонду ПИО, Фонду здравственог осигурања и комуналним предузећима достигала су око 13 милиона евра.

Власник „Делта Холдинга” Мирослав Мишковић, против кога се води истрага због сумње да је извршио злоупотребу положаја и утајио порез, у „Жупу” је дошао 1984. године, где је најпре био директор финансијског сектора, а затим потпредседник Пословног одбора, задужен за финансије.

Генерални директор компаније Мишковић је постао 17. јануара 1987. године и на тој дужности налазио се до 1990. године, а потом је био потпредседник Владе Србије.

Танјуг

Држава дугује путарима 5,5 милијарди динара

Највећи дужници су локалне самоуправе које нису платиле радове у вредности од 3,5 милијарде динара

Држава дугује путарским предузећима још око 5,5 милијарди динара. О томе како ће ове обавезе бити измирене и како ће бити решено системско финансирање одржавања путева данас ће разговарати представници Владе Србије, путара и синдиката.

Највећи дужници су локалне самоуправе које нису платиле радове у вредности од 3,5 милијарде динара. Фонд за капиталне инвестиције дугује 861 милион, док се са Министарством саобраћаја, воде судски поступци за око 1,16 милијарди динара неплаћених из 2006. године.

Соња Вукановић, председница Самосталног синдиката путара Србије наводи да је Београд измирио обавезе у износу од око милијарду динара. Исто је учинило и Министарство за регионални развој.

Такође је још седам општина преко Министарства финансија емитовало обвезнице за враћање дуга путарској привреди. Реч је о дугу од 550 милиона динара. Тиме ће своја потраживања наплатити још 12-13 путарских предузећа. Али општине ће ове паре морати да врате држави.

– Неко ће морати да натера и остале градове и општине да то исто учине. Тражили смо од Министарства финансија да понови оглас за емитовање обвезница, јер неки можда нису били обавештени или једноставно нису хтели, каже Вукановићева.

Део дуга државе је решен законом којим се, као јавни дуг, преузимају обавезе „Путева Србије” од око 1,3 милијарде динара и то ће путарским фирмама бити исплаћено у три месечне рате.

Дуг за изведене радове настао је због смањеног буџета „Путева Србије”, које није у могућности да измири ове обавезе. Новац је обезбеђен ребалансом буџета. Исплата неће ићи преко „Путева Србије”, већ директно на рачуне путарских фирми.

Иначе, буџет „Путева Србије” сваке године је све мањи. Тако је, на пример, 2010. године износио 22, а ове само 9,5 милијарди динара. Процењује се да је за редовно, зимско и периодично одржавање путева потребно око 42 милијарде динара, што је 4,5 пута више од предложених средстава. Вукановићева каже да је њихов основни захтев да се обезбеди новац за системско одржавање путева и да се измени закон о путевима, а да новац мора бити обезбеђен или из продаје нафте и нафтних деривата или од акциза.

Миодраг Поледица, државни секретар у Министарству саобраћаја, недавно је нашем листу рекао да ово министарство заједно са синдикатима путара Србије и Удружењем послодаваца путне привреде „Путар”, „Путевима Србије” и Министарством финансија разматра могућност да се од 15 до 20 одсто очекиваног прихода од акциза на гориво убудуће издваја за одржавање државних путева. То би према његовом мишљењу годишње износило 150 милиона евра.

– Трудимо се да се овај горући проблем у што краћем року разреши и свакодневно комуницирамо са путарима, надлежним министарствима – наглашава државни секретар ресорног министарства.

Приход од акциза који је износио 20 одсто укинут је почетком прошле године. Уместо тога уведене су субвенције које износе 4,5 милијарди динара.

М. Авакумовић

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/bez_plate_godinama_radi_vise_od_50000_ljudi.4.html?news_id=264469

Колико запослених у Србији не прима зараде

Без плате годинама ради више од 50.000 људи

АУТОР: ЉИЉАНА БУКВИЋ

Београд - Да у Србији није тако висока стопа незапослености и да сви који раде примају плате, просечна зарада од 41.821 динара указивала би да се овде релативно пристојно живи. Али, од релативно пристојног живота грађане овде одваја много тога. Сваки трећи човек не ради, између осталог више од 50 одсто младих, а од 1,7 милиона запослених има 50.000 оних који раде, а не примају плату већ годинама. Међутим, према подацима синдиката, та цифра се увећава за још 100.000 оних који раде, а зараду чекају по неколико месеци до годину дана.

- Тих 50.000 запослених не примају плате годинама, и то су углавном они који раде у предузећима у реструктурирању или онима чији су рачуни у блокади - напомиње Ранка Савић из Асоцијације слободних и независних синдиката.

Она каже да према подацима које они имају, а који су прилично тачни, има још 100.000 оних који нередовно примају зараде. Савићева истиче како у Србији има 36.800 радника који примају мање од минималца, а да је према званичним статистикама 300.000 оних који могу да рачунају само на минималну зараду.

- Можемо ли онда оне који раде, а не примају плату годину дана назвати запосленима - пита се Милан Кнежевић из Асоцијације малих и средњих предузећа. Стопа незапослености сасвим сигурно би скочила и до 35 одсто када бисмо све запослене који не примају плате урачунали у ту категорију. То би било сасвим логично, јер само поседовање радне књижице, без плате и уплаћених доприноса, тешко да се може назвати запосленошћу.

Кнежевић тврди да у Србији има 40.000 људи који не примају редовно плате, а да на списку оних који не примају плате дуже од шест месеци има сигурно 80.000 запослених. „Само у Јумку имамо 1.600 радника који од августа прошле године нису примили плату. А и то што примају мање је од законског минимума“, напомиње Кнежевић.

Он каже како је структура социјалног јада у Србији таква да имамо оне који раде, оне који раде а не примају плату и оне који не раде и немају никаква радна права. Раст просечне плате, сматра Кнежевић, само је привид јер највећи број оних који остају без посла су са најмањим примањима. „Логично је да када без посла остану они који зарађују најмање, остану они са

већим платама који подижу просек. На крају, схватите да она уопште није мерило како се живи у Србији“, истиче наш саговорник. Кнежевић каже да је држава на неки начин дала рајски статус технолошким вишковима јер они, након што остану без посла, примају наредних годину дана новац од државе и притом могу да раде у сивој зони.

Драгољуб Рајић из Уније послодаваца тврди за Данас да се често лицитира са цифрама од 40.000 па све до 80.000 запослених који не примају плате, а раде, али и да су синдикати на разним округлим столовима често говорили о томе да таквих радника има и више од 100.000. „То су углавном запослени у предузећима која су у државном власништву, а нису део државне управе, онима која су у реструктурирању или она која су прошла кроз неуспешне приватизације“, напомиње Рајић.

О ситуацији на тржишту рада можда довољно говори и последња Анкета о радној снази, са подацима из априла ове године, да су запослена 2,2 милиона, а радно неактивна чак 3,2 милиона, не рачунајући децу млађу од 15 година, која, подразумева се, не раде. Забрињавајућих података из ове анкете је доста, а између осталих, и тај да је од та 3,2 милиона, чак 2,1 милион неактивних који не желе да раде и то из различитих, мање или више оправданих разлога.

Осим тога, најдужи је списак оних који посао траже дуже од 10 година, таквих је 16,8 одсто, потом следе они који на посао чекају две до четири године (15,6 одсто). И док у Пореској управи на питање да ли имају податке за колико запослених послодавци уплаћују доприносе кажу за Данас да је „са аспекта наплате дужник послодавац“, у Министарству рада, запошљавања и социјалне политике истичу да није мали број послодаваца који запошљавају већи број лица, а да већ дужи период не могу да исплате ни зараде запосленима нити да уплате доприносе. Инспекција рада тако располаже подацима које је прикупила током контрола на терену. „У првих шест месеци имали смо 17.986 инспекцијских надзора и донето је 2.906 решења о отклањању утврђених повреда Закона о раду, а од тог броја 703 решења се односила на отклањање утврђених неправилности код исплате зарада за све категорије запослених, укључујући труднице и породиље“, истиче директор Инспектората рада Драгољуб Перуача.

Инспекцијским надзором, напомиње он, утврђује се да ли послодавац исплаћује запосленима зараду у роковима утврђеним општим актом или уговором о раду, а најмање једном месечно и то најкасније до краја текућег месеца за претходни месец. Када је у питању неисплаћивање зарада, које траје више година, а рачун послодавца је у блокади, Перуача каже да је савет инспекције запосленима да покрену спор пред судом, прекину ток застарелости и на тај начин по добијању правоснажне пресуде суда омогуће себи наплату неисплаћених зарада.

У грађевини до 25.000 радника без плате

Председник Самосталног синдиката запослених у грађевинарству Душко Вуковић каже за Данас да према њиховим проценама има сигурно од 20.000 до 25.000 људи у грађевинарству који не примају плате. „Тренутно међу запосленима који су чланови нашег синдиката има 5.000 оних који не примају зараде редовно, на нивоу гране у којој има готово 100.000 запослених та цифра иде до 25.000 оних који раде, а немају зараду“, напомиње Вуковић. Он каже да је велики проблем и са тим што послодавци отварају ћерке фирме преко којих исплаћују прековремено рад или бонусе, на које наравно не плаћају никакве дажбине држави.

Усвојен сет финансијских закона

АУТОР: М. Р. М.

Београд - Посланици Скупштине Србије усвојили су јуче измене Закона о буџетском систему, о пензијском и инвалидском осигурању, Закон о преузимању дуга ЈП Путеви Србије и његово претварање у јавни дуг, као и законе о рачуноводству, ревизији и факторингу.

Изменама Закона о буџетском систему предвиђено је ограничење раста пензија и плата у јавном сектору и стварање регистра свих запослених у јавном сектору, као и централизовано обрачунавање плата. Прихваћена су и законска решења по којима држава преузима обавезу Путева Србије према путарским и другим предузећима у укупном износу до 1,35 милијарди динара. Парламентарци су усвојили и Закон о рачуноводству, који је претходних дана накратко усталасао владајућу коалицију и који би требало да унапреди систем корпоративног финансијског извештавања. Тај закон би требало и инвеститорима да омогући да доносе добре инвестиционе одлуке и да омогући смањење ризика од финансијских криза и утицаја на економију. По том Закону обавезу да обављају ревизију годишњих финансијских извештаја имаће велика и средња предузећа, фирме са приходом већим од 4,4 милиона евра у претходној години, предузећа на берзи и компаније од јавног интереса. Прихваћена су и два амандмана скупштинског Одбора на Закон о рачуноводству којима се Народној банци Србије омогућава непосредан приступ и преузимање финансијских извештаја и свих других потребних података од Агенције за привредне регистре без накнаде. Усвојени су и закони о факторингу и ревизији.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/ljubic_ovog_leta_u_stecaj_odlazi_27_firmi.4.html?news_id=264460

Љубић: Овог лета у стечај одлази 27 фирми

АУТОР: З. РАДОВАНОВИЋ

Крагујевац - Државни секретар у Министарству финансија и привреде Александар Љубић изјавио је јуче да радници из 179 предузећа у реструктурирању, чији статус мора да буде решен до средине следеће године, могу да рачунају на отпремнине од по 300 евра по години радног стажа. Љубић је на јучерашњем састанку са представницима Синдиката металаца Србије у Крагујевцу истакао да годишња дуговања предузећа у реструктурирању износе око 750 милиона евра, а код вишеструко премашује вредност имовине.

Првих 27 предузећа у реструктурирању, са 750 радника, у стечај ће, најавио је јуче Љубић, отићи већ овог лета. Реч је о фирмама које немају ни имовину ни делатност, пошто су раније приватизоване, а једна од њих је и „Заставина“ Фабрика аутомобила, чију је имовину и део запослених почетком 2010. преузео Фијат.

Председник Синдиката металаца Србије Зоран Вујовић оценио је да акциони план Владе има недостатке, пошто се из њега не види развој индустрије у Србији и упошљавање предузећа металског комплекса. „План Владе је пун магле и обећања, док је будућност неизвесна. Нема

података колико ће радника остати без посла, а отпремнине од по 300 евра су мале. Оно што је најважније, план не нуди одговор на питање хоће ли држава индустријски да се развија“, истакао је Вујовић.

Реагујући, Љубић је казао да Влада Србије не може да одустане од акционог плана, јер држава више нема пара да финансира предузећа у реструктурирању. „Ако Синдикат има друге методе како да помогнемо радницима у предузећима у реструктурирању, ми у Влади смо расположени да их чујемо“, рекао је Љубић.

Пет група

Александар Љубић је јуче у Крагујевцу подсетио да су предузећа у реструктурирању подељена у пет група. У првој су она без делатности и имовине, у другој су предузећа са имовином и минималном упошљеношћу, у трећој су фирме које имају производњу, али и наслеђена дуговања, у четвртој су предузећа која запошљавају инвалидне раднике, и у петој су фирме на КиМ, чија ће се судбина решавати у дијалогу Београда и Приштине.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/ovog-leta-u-stecaj-odlazi-27-propalih-firmi>

Овог лета у стечај одлази 27 пропалих фирми

Влада Србије нема више пара да финансира 179 предузећа у реструктурирању и за све њих решење ће бити пронађено до средине наредне године, а радници могу рачунати на отпремнину од 300 евра по години радног стажа

– изјавио је данас државни секретар Министарства финансија и привреде Александар Љубић.

На састанку с представницима синдиката металаца у Крагујевцу, Љубић је рекао да је поступак реструктурирања, који траје 12 година – неодржив, и подсетио на то да годишња дуговања тих предузећа износе 750 милиона евра. Међу њима, додао је Љубић, има предузећа чија су дуговања четири, десет па и 450 пута већа од вредности имовине. Он је нагласио да ће првих 27 предузећа, са 750 радника, у стечај отићи овог лета, и додао да је реч о фирмама које немају делатност ни имовину јер су раније приватизоване. Међу њима је, додао је, и фабрика “Застава аутомобили”.

– Веома је битно то што је акционим планом Владе на окончању поступка реструктурирања предвиђен социјални програм, односно, ниједан једини радник неће бити отпуштен без отпремнине. Сви радници предузећа чија имовина не буде приватизована могу рачунати на отпремнине од 300 евра по години радног стажа – навео је Љубић.

Председник Синдиката металаца Србије Зоран Вујовић је рекао да акциони план Владе има недостатке јер, како је навео, из тог плана се не види развој индустрије Србије и упошљавање предузећа металског комплекса. Вујовић сматра да би држава требало да заштити домаћу производњу.

– План Владе је пун магле и обећања, будућност је неизвесна, нема података о томе колико ће радника остати без посла, а отпремнине од 300 евра су мале. Што је најважније, нема одговора на главно питање – хоће ли држава индустријски да се развија – поручио је Вујовић.

На такав став металаца Србије Љубић је нагласио да Влада Србије не може одустати од плана јер нема више пара да финансира предузећа у реструктурирању, а „ако синдикат има, нека уложи у металски комплекс”.

– Уколико синдикат има друге методе како да помогне радницима који раде у тим предузећима, ми у Влади смо расположени да их чујемо – поручио је Љубић.

Он је подсетио и на то да је решавање судбине предузећа у реструктурирању подељено у пет група. У првој групи су, како је рекао, предузећа без делатности и имовине, у другој су предузећа с имовином и минималном упошљеношћу капацитета, у трећој су предузећа која имају производњу, али и наслеђена дуговања, у четвртој предузећа која запошљавају особе с инвалидитетом, а у петој предузећа на Косову и Метохији, чија ће судбина, како је навео, бити решавана у склопу дијалога Београда и Приштине.

Е. Дн.